

Aan de betrokkenen bij de surseance van betaling
van Khalid Oubaha Company B.V. c.s.

Doetinchem, 17 september 2024

Inzake : Khalid Oubaha Company B.V. / surseance - TH - 202400817
Doorkiesnr. : (088) 616 00 20
E-mail : herstel@jpr.nl

VERSLAG EX ARTIKEL 227 Fw

Geachte dames, heren,

Vooraf

Ten behoeve van de crediteurenvergaderingen in de surseance van betaling van de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Khalid Oubaha Company B.V. en de daarmee verbonden vennootschappen heb ik gemeend er goed aan te doen, eveneens bij wijze van tussentijds verslag als bedoeld in artikel 227 Fw, mijn bevindingen te rapporteren. Aan de hand van deze bevindingen worden de betrokken crediteuren in staat gesteld meer inzicht te krijgen in de stand van zaken bij de betrokken vennootschappen en aldus een (beter geïnformeerd) oordeel te kunnen geven over de definitieve verlening van de surseance van betaling, maar ook het later te behandelen ontwerpakkoord.

Conclusie

De conclusie van dit verslag valt in twee delen uiteen. Allereerst is het in het belang van de gezamenlijke schuldeisers dat de surseance van betaling definitief wordt verleend. Ten tweede kan met een aanzienlijke mate van zekerheid worden geconcludeerd dat met het aanvaarden van het akkoord (waarover hieronder meer) de crediteuren beter af zijn dan in geval van een faillissement. In het navolgende zal voor deze conclusies de nadere onderbouwing worden gegeven.

Omwille van de leesbaarheid en het overzicht over het verloop van de surseance van betaling tot heden houd ik de navolgende indeling aan:

1. Voorgeschiedenis en organisatie
2. Uitspraak surseance van betaling
3. Aangetroffen situatie
4. Voortzetting en exploitatie
5. Voorbereiden akkoord
6. Procedureel
7. Beoordelingskader
8. Vooruitzichten
9. Conclusie

1. Voorgeschiedenis

De groep vennootschappen is een onderling nauw verbonden groep die in de steden Nijmegen, Arnhem en Enschede een twintigtal horecagelegenheden exploiteert. De groep wordt administratief gefaciliteerd en aangestuurd vanuit de bovengelegen vennootschap Khalid Oubaha Company B.V. (hierna KO Company). De ligging van de verschillende horecagelegenheden is strategisch gekozen danwel verworven in de loop der tijd. Exploitatie vindt plaats aan de hand van vennootschap-overstijgende “pleinen”, waardoor de verschillende gelegenheden gebruik kunnen maken en ook maken elkaars faciliteiten, waaronder de keuken maar vooral de terrassen. In de loop der tijd is de organisatie gegroeid naar meer dan 500 medewerkers (loondienst en diverse inleenconstructies) en ruim 400 leveranciers. Middellijk aandeelhouder en bestuurder van de KO Company is de heer Khalid Oubaha.

Als gevolg van corona-gerelateerde overheidsmaatregelen is de groep vennootschappen in de financiële problemen terecht gekomen. Om de opgelopen schuldenlast het hoofd te kunnen bieden is gedurende een jaar een WHOA-traject doorlopen. Op 5 juli 2024 is dit traject abrupt tot een einde gekomen, als gevolg van een afwijzend vonnis van de rechtbank, waarbij de homologatie van het aangeboden akkoord is afgewezen. Als reactie op deze beslissing heeft de groep vennootschappen bij de rechtbanken Gelderland en Overijssel voorlopige surseance van betaling aangevraagd.

2. Uitspraak surseance van betaling

Op 8 juli 2024 is de surseance van betaling voorlopig verleend met benoeming van mr S. Boot tot Rechter-Commissaris en met aanstelling van ondergetekende tot bewindvoerder. Tegelijk met het uitspreken van de surseance van betaling is een afkoelingsperiode gelast voor de duur van twee maanden, derhalve tot 8 september 2024. Tegen de voorlopige verlening van de surseance van betaling is door geen van de schuldeisers verzet aangetekend. De surseance van betaling is, anders dan een faillissement, in de kern gericht op continuïteit van de onderneming die door de sursiet wordt gedreven.

3. Aangetroffen situatie en schuldenlast

Op de dag van de uitspraak is de bewindvoerder geconfronteerd met een organisatie die in een zekere mate van stress verkeerde. Allereerst vanwege het feit dat de onderneming al een jaar lang in een spannend traject verwickeld was, maar vooral omdat er vlak daarvoor een vrij abrupt einde aan datzelfde traject was gekomen. Er was sprake van een zeer onzekere situatie.

Tegelijkertijd was ten tijde van het uitspreken van de surseance van betaling het Europees Kampioenschap Voetbal in volle gang, waarbij het Nederlands elftal nog volop in de race was. Rondom het EK waren de nodige festiviteiten georganiseerd op de hiervoor genoemde pleinen. Daarnaast stonden de Nijmeegse gelegenheden aan de vooravond van de jaarlijkse Vierdaagse-feesten, van oudsher één van de meest lucratieve periodes voor de horeca. Voor die activiteiten waren al de nodige voorbereidingen getroffen en vooral investeringen gedaan.

De schuldenlast van KO Company c.s. bedraagt in totaliteit € 29 miljoen, waarvan bijna € 12 miljoen onderlinge (Rekening/Courant-) vorderingen. De fiscale vordering bedraagt ongeveer € 3.1 miljoen aan Loonheffing (verdeeld over de verschillende vennootschappen) en ongeveer € 3 miljoen aan Omzetbelasting. Voor deze laatste vordering geldt dat de sursieten daarvoor hoofdelijk aansprakelijk zijn vanwege de fiscale eenheid voor de Omzetbelasting.

4. Voortzetting en exploitatie

Vanwege de lopende en komende festiviteiten is aan de hand van een exploitatie- en liquiditeitsbegroting die een positieve uitkomst vertoonde, besloten de ondernemingen voort te zetten. Voor die voortzetting was essentieel dat de meeste leveranciers, waaronder ook artiesten en beveiligingsbedrijven, hun leveranties zouden voort zetten. Voor het verkrijgen van de daarvoor benodigde medewerking is veel inspanning nodig geweest. De oorzaak hiervan was dat veel crediteuren in het kader van het reeds doorlopen WHOA-traject al een “bevrozing” van hun vordering hadden moeten toestaan en in de meeste gevallen ook al hadden ingestemd met een korting in het kader van het onderhands akkoord. Vanwege het niet slagen van dat akkoord en het in feite andermaal vragen om geduld en loyaliteit, heeft het veel tijd gekost om alle kikkers in de spreekwoordelijke kruiwagen te houden. Sommige crediteuren konden althans moesten worden aangemerkt als dwangcrediteur en dat heeft er toe geleid dat in die gevallen tot een vergelijk moest worden gekomen om de medewerking te behouden. Het is in dat verband noodzakelijk gebleken dat, naast de lopende verplichtingen, in voorkomende gevallen ook vorderingen van vòòr datum surseance (deels) moesten worden voldaan. In totaal gaat het hierbij om een bedrag ad ruim € 350.000.

De exploitatie over juli 2024 (derhalve vanaf 8 juli tot en met 31 juli 2024) heeft geleid tot een omzet ad € 2.170.455 en een positief saldo ad € 475.732. Over de maand augustus vertoont de

exploitatie een omzet ad € 1.379.028, waarbij voor nu voorlopig gerekend wordt met een positief saldo ad € 100.222.

De horecabranche kent vanzelfsprekend sterke seizoensinvloeden. De zomermaanden zijn daarbij gebruikelijk de betere maanden. Een positief resultaat in die maanden is over het algemeen nodig om mindere periodes te kunnen overbruggen. Dit geldt ook voor KO Company cs. Als gevolg daarvan zal het positieve resultaat zoals dat behaald is in de surseanceperiode niet (volledig) ten goede komen aan de crediteuren maar hoofdzakelijk nodig zijn om de lopende verplichtingen te kunnen (blijven) voldoen alsook de boedelkosten.

5. Voorbereiden akkoord

Gedurende de voortzetting heeft de ondernemer, daarin bijgestaan door zijn advocaat mr S.J.B. Drijber van Drijber & Partners te Velp, een aanvang gemaakt met de voorbereidingen van een nieuw akkoord. Daartoe was (net als in de WHOA het geval was) externe financiering noodzakelijk. Gebleken is dat, daar waar in het WHOA-traject een bedrag ad € 3.400.000,00 beschikbaar was, voor het surseanceakkoord een lager bedrag kon worden gefinancierd. Thans is een bedrag ad € 2.300.000,00 beschikbaar. Dit bedrag wordt extern geleend door K. Oubaha Holding B.V. en door deze beschikbaar gesteld aan KO Company B.V. c.s. ten behoeve van het bereiken van een schuldeisersakkoord.

Dit heeft vanzelfsprekend gevolgen voor het aan te bieden percentage aan de crediteuren. Aangezien het soepele fiscale saneringsregiem inmiddels ruimschoots is verlaten (einddatum om voor het soepele regiem in aanmerking te kunnen komen was 31 maart 2024) is in het (straks) voorliggende ontwerpakkoord gerekend met het dubbele percentage voor de fiscale schulden ten opzicht van hetgeen aan de concurrente schuldeisers wordt aangeboden. Hieronder wordt nader ingegaan op de exacte akkoordpercentages.

6. Procedureel

Zoals hiervoor al aangegeven is bij het verlenen van de voorlopige surseance van betaling een afkoelingsperiode gelast voor de duur van twee maanden. Desgevraagd heeft de rechtbank deze afkoelingsperiode met ingang van 9 september 2024 voor de duur van twee maanden verlengd.

Bij het verlenen van de voorlopige surseance van betaling is een crediteurenvergadering bepaald op 3 oktober 2024 te 11:30 uur. Alvorens over een akkoord te kunnen stemmen, zal eerst een beslissing moeten worden genomen over de definitieve verlening van de surseance van betaling. Dat vindt aldus plaats tijdens de genoemde crediteurenvergadering. In punt 7 hieronder zal nader worden ingegaan op het daartoe relevante beoordelingskader.

Indien de surseance definitief is verleend en de desbetreffende beslissing onherroepelijk is, kan het aan te bieden akkoord in stemming worden gebracht. Het daartoe relevante beoordelingskader zal eveneens in punt 7 hieronder worden toegelicht.

Zodra het ontwerpakkoord zal zijn gedeponeerd, wordt een datum bepaald voor een crediteurenvergadering waarin over het ontwerpakkoord kan worden gestemd.

7. Beoordelingskader

Zoals hiervoor aangegeven zal ik nader ingaan op het beoordelingskader dat geldt voor de definitieve verlening van de surseance en de stemming over en de homologatie van het akkoord.

Voor wat betreft de definitieve verlening geldt dat de rechtbank deze kan verlenen (artikel 218 Fw) tenzij zich daartegen éénderde van de toegelaten crediteuren verzetten danwel crediteuren die gezamenlijk tenminste een kwart van de schuldenlast vertegenwoordigen. Bovendien bepaalt lid 4 van artikel 218 Fw dat definitieve verlening nimmer aan de orde kan zijn indien er gegronde vrees bestaat dat de schuldenaar tijdens de surseance zal trachten zijn schuldeisers te benadelen of dat er geen vooruitzicht bestaat dat de schuldenaar na verloop van tijd zijn schuldeisers zal kunnen bevredigen.

Voor wat betreft een gegronde vrees voor benadeling van de crediteuren kan ik opmerken dat mij daarvan niet is gebleken. Ten aanzien van de tweede weigeringsgrond kan ik mededelen dat een ontwerpakkoord voorligt, dat naar mijn mening, gezien tegen de achtergrond van een faillissementsscenario, zonder meer kans van slagen heeft. Daarmee moet worden geconcludeerd dat geen sprake is van het ontbreken van het vooruitzicht dat de schuldeisers (in dit geval dus middels een akkoord) kunnen worden bevredigd.

Nadat de definitieve verlening een feit zal zijn, kan tijdens de nader te bepalen crediteurenvergadering worden gestemd over het ontwerpakkoord. Daartoe is nodig dat vóór het akkoord stemmen tenminste de gewone meerderheid van de crediteuren die gezamenlijk tenminste de helft van de schuldenlast vertegenwoordigen. Indien het akkoord door de crediteuren wordt aangenomen, zal de rechtbank het akkoord tijdens een daartoe te bepalen zitting kunnen homologeren. Artikel 272 lid 2 Fw geeft een aantal gronden waarop de rechtbank het akkoord niet zal homologeren. Dit zijn de volgende gronden:

- a. De baten van de boedel gaan de aangeboden akkoordsom te boven;
- b. De nakoming van het akkoord is onvoldoende gewaarborgd;
- c. Er is sprake van een sluipakkoord;
- d. Het salaris en de verschotten van de bewindvoerder is niet voldaan danwel is daar geen zekerheid voor gesteld.

Ad a.

Voor deze grond is relevant wat de opbrengst zou zijn bij een faillissementsscenario. De bewindvoerder heeft naar deze opbrengst onderzoek gedaan, waarbij onder meer de documentatie uit het WHOA-traject als bron is gebruikt. Gelet op het feit dat er vrijwel geen investeringen zijn gedaan in de afgelopen periode worden die gegevens als actueel beoordeeld. De conclusie die volgt uit de becijferingen van de faillissementswaarde van KO Company c.s. is dat in geen enkele vennootschap zal kunnen worden toegekomen aan een uitkering aan de crediteuren en dat de kans dat een uitkering kan worden gedaan aan de Belastingdienst gering is. In ieder geval zal een eventuele uitkering aanmerkelijk lager zijn dan het aangeboden bedrag.

Ad b.

De nakoming van het akkoord is wat de bewindvoerder betreft geen discussiepunt, er vanuit gaande dat de akkoordbedragen door de financiers ook daadwerkelijk zullen worden gestort. Het aan te bieden akkoord gaat immers uit van onverwijld betaling na homologatie.

Ad c.

De bewindvoerder heeft geen redenen om te twifelen aan de wijze waarop otstandkoming van het akkoord en hem zijn geen signalen bekend dat sprake zou (kunnen) zijn van bedrog of onredelijke begunstiging van één of meer schuldeisers boven andere schuldeisers.

Ad d.

De bewindvoerder gaat er vanuit dat aan dit element zal zijn voldaan ten tijde van de stemming over het akkoord.

Het voorgaande overziend, ziet de bewindvoerder geen reden voor de rechtbank om de homologatie te weigeren, gesteld dat het akkoord zal worden aangenomen door de schuldeisers.

Van belang om te onderkennen is dat de surseance van betaling niet werkt ten aanzien van schuldeisers met een preferente positie. De belangrijkste preferente schuldeiser is de belastingdienst. Zoals hiervoor al aangegeven zal aan de belastingdienst het dubbele percentage worden aangeboden en geldt de instemming door de belastingdienst vanzelfsprekend als voorwaarde om het akkoord te doen slagen.

8. Vooruitzichten

Zowel het afwijzen van de definitieve verlening van de surseance als het sneuvelen van het akkoord indien de stemverhoudingen niet worden gehaald als een weigering om tot homologatie over te gaan zullen ieder op zichzelf leiden tot faillissement van sursieten. In dat geval zal dat, zoals hiervoor al aangegeven is, tot gevolg hebben dat de gewone crediteuren geen enkele uitkering zullen ontvangen. De curator zal vermoedelijk wel in staat zijn om in een aantal

vennootschappen een opbrengst te behalen, maar gelet op de fiscale eenheid voor de Omzetbelasting waar alle sursieten onderdeel van uitmaken zal in de meeste gevallen deze opbrengst, na voldoening van de boedelkosten, toekomen aan de belastingdienst.

9. Conclusie

Het voorgaande leidt tot de conclusie dat de bewindvoerder van mening is dat het in het belang van de crediteuren is indien de surseance van betaling definitief wordt verleend. Tevens is de bewindvoerder van mening dat het eveneens in het belang van de crediteuren is indien het akkoord zal worden aangenomen en gehomologeerd.

Tot een nadere toelichting ben ik vanzelfsprekend steeds bereid.

Met vriendelijke groet,

J.C.A. Herstel
bewindvoerder